

ΚΑΚΟΚΕΦΟΙ, «βαρειοί» καί ἀμίλητοι εἶναι τὸ πρωΐ πολλοί ἄνθρωποι. Μέ κάτι «μοῦτρες» μέχρι κεῖ κάτω λές καί τούς σκότωσες τὸν πατέρα. Πολλοί εἶναι ο ἰλὸγοι αὐτῆς τῆς ἀκε φιᾶς ἄν δέν εἶναι ἀπὸ φτιαξιὰ ἔτσι. Τὰ προβλήματα τῆς ἡμέ ρας πού ἀρχίζουν μέ τὸ τί θά φᾶμε σήμερα, ἡ κρεβατομουρ μούρα τῆς κυρίας ἀπὸ τὴ νύ χτα καί ἕνα σωρὸ ἄλλα. Εἶναι ἐκεῖνοι γιά τούς ὁποίους θὰ πῆ τὸ ὁμορφο, κατ' ἐξαίρεση ἀπὸ τὶς συνήθεις σάχλες, λαϊ κὸ τραγουδάκι:

Τοῦ ἄντρα τοῦ πολλά βαρύ,
μή τοῦ μιλᾶτε τὸ πρωΐ..

"Ενας τέτοιος εἶναι καί ὁ φί λας μου ὁ Σωτήρης πού συνάν τησα πρωΐ— πρωΐ πὲρα ἐκεῖ πρὸς τὴν συνοικία τοῦ 'Αγίου Διονυσίου, πηγαίνοντας λίγο καθυστερημένα στή δουλειά. "Ε τρεχα σχεδὸν μέ τὸ κεφάλι σκυφτὸ καὶ ποιὸς ξέρει μέ τί ἔννοιες, γιά νά σκοντάψω ἀπά νου του στὸ στρίψιμο μιᾶς γω νιας.

"Ε..στρεβομάρα μοῦ φώναξε δίχως νὰ μέ προσέξη. Μὸλις ὅ μως μέ κατάλαβε, μ' ἔπιασε ἀ πὸ τὸ χέρι καί, πρᾶγμα παρά ξενο, ἄρχισε τὴν πάρλα. Σέ βρῖσκω ἀπάνω στήν ὥρα πού σέ γύρευα, μοῦ λέει. Θέλω κά τι νά γραψῆς. Μετά χαρᾶς. 'Αρκεῖ νά ἔχη ἐνδιαφέρον.

Λοιπὸν ἄκου: Μέ ξέρεις ἀ πὸ τὰ μαθητικὰ χρόνια καί γνω ρίζεις τὸν χαρακτῆρα μου. Δέν πόθησα τά λεφτά....τοῦ 'Ωνάση Θεὸς σχωρέστονε, δέ ζήλεψα ὅ σους ἔχουν αὐτοκίνητα καί σπί τια. "Οτι ποθῶ εἶναι ἡ ὑγεία. Γιατὶ στὰ λέω αὐτά; 'Εκεῖνον τὸν ἄνθρωπο ζηλεύω — εἶπε— καί μοῦ ἔδειξε ἕνα γεροδεμένο μεσόκοπο ἄντρα μέ τραγιάσκα φορεμένη στραβὰ κι ἕνα σακκί ριγμένο στὸν ὦμο.

Παραξενεύτηκα. Καί τι τοῦ ζηλεύεις;

Περίμενε—μοῦ λέει—νά ἀ κούσης τὴ φωνή του, μερικά λεπτὰ ὑπομονή. Πράγματι, ὕ στερα ἀπὸ λίγο, ὁ ὑποδειχθείς ἔβαλε τὸ χέρι του στὸ στόμα, ἔτσι πού νά σχηματίζη μέ τὸ ἀντίχειρα, χωνί, κι ἔμπηξε μιά φωνάρα πού μοῦ τρύπησε τὸ τύμπανο:

Παπούτσια νά μπαλώ.ω. ω.ω.ω.ω.ω.

'Ο φίλος γύρισε καί μέ κύττα ξε. Κατάλαβες τὼρα γιατὶ τὸν ζηλεύω; "Ενευσα ὄχι. Μέ τράβη ξε τότε ἀπαλά κοντά του. Τὸ μοῦτρο του ἦταν ἡ προσωποίη ση τῆς ὑγείας καί τῆς καλωσύ νης. Θάρρεψα καί τὸν ρώτη σα:

...Μπάρμπα, ἂν δέν εἶμαι ἀδιάκριτος, πόσο χρονῶν εἶ σαι;

Μπά καθόλου, δέν πάω γιὰ γαμπρὸς. 'Εξήντα πέντε. Δέν τὸχω μυστικὸ, εἶπε καί γέλασε..

Δέν ἔμοιαζε οὔτε γιά σαράν τα. Μωρέ μπράβο Ισου!!

'Ο Σωτήρης μὲ τὴν ἱκανοποίη ση ἀνθρώπου πού ἔκανε σπου δαία ἀνακάλυψη, γύρισε καί μέ κύταξε.

Δέν εἶχα δίκηο; Ρώτησε.

Συμφώνησα. Καί γιά ἐπιβε βαίωση τοῦ ἱκανοποιῶ τὴν ἐπι θυμία. Μεταφέρω ἐδῶ τὸ θαυμα σμὸ του, πού εἶναι ἐξ ἄλλου καὶ δικὸς μου..

ΕΠΑΙΝΕΤΗ εἶναι ἡ πρωτο βουλία πού εἶχαν οἱ ἐκδότες τοῦ ὁμορφου περιοδικοῦ «Καλή μέρα Παιδιά» νά παρουσιά σουν σ' ἕνα καλαίσθητο τόμο ὅλα τά τεύχη τοῦ τριμήνου 'Ια νουαρίου — Μαρτίου. Μιά ἐρ γασία ἡ ὁποία κάνει χειροπια στά ἐντυπωσιακή τήν ὅλη προ σπάθεια καί προσφέρει στην ἑλληνική οἰκογένεια ἕνα ὡραιο καί χρήσιμο βιβλίο. "Ενα βοὴ θημα πού δέν φιλοδοξεῖ νά στυ λίση τὴν παιδική βιβλιοθήκη, ἀλλά νά γίνη σύμβουλος καί ὁ δηγὸς, μέσο ψυχαγωγίας τῶν παιδιῶν, ὅπως ἄλλωστε καί ἡ ἑβδομαδιαία ἔκδοση ἡ ὁποία κατακτάει τήν ἀγάπη ὁλοένα καί περισσοτέρων ἀναγνωστῶν.

ΔΗΜ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

ΑΠΟ ΤΑ ΑΡΧΕΙΑ ΤΗΣ ΕΘΝ. ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Ἡ ὡραία ἐκδήλωση τοῦ ΑΧΑΙΟΥ στὸ Βλατερό

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ κ. ΓΕΡ. ΜΠΑΡΖΟΥΚΑ

ΣΤΟ ὑπὲροχον αὐτὸ Σωματεῖον πού γιὰ πρώτη φορά διοργάνωσε τίς ὑπέροχες καί ἐμπνευσμένες αὐτές ἐκδηλώσεις, ὥστε νὰ φέρη στήν ἐπιφάνειαν τίς παλιές ὁμορφιὲς τῆς Πάτρας μας, τίς παλιὲς γειτονιές τίς παλιὲς φιγοῦρες καί τὰ παλιά καμώματα, ἀξίζουν θερμά συγχαρητήρια. Σὰν παλιὸς Πατρινὸς, καί σάν μαρκατίσος καί γείτονας τοῦ Βλατεροῦ πῆγα καί κάθισα σέ μιά πάροδο τῆς συνοικίας Τριτάκη Τ.2 στὸ γραφικὸ ταβερνάκι τοῦ Κεφαλονίτη ,Αριστοτέλη Καρούσου πού εἶναι γνωστὸ σάν ταβέρνα «Κατσιμπόμπαω». Ταβερνάκι πού ἀπὸ πάνου στὸ μπαλκόνι φουντώνει τ' ἀγιόκλημα πού σκορπάει τὸ μεθυστικὸ ἄρωμά του. 'Εκεῖ σέ λίγο κατέφθαναν οἱ τακτικοί θαμῶνες του πού ξέρουν τὸ «καλὸ τὸ εὔγευστο καί τὸ μυρωδάτο». 'Ο Χρηστο δουλᾶτος, ὁ Νικολῆς ὁ Βρυὼ νης κι' οἱ δυὸ γόνοι κεφαλονίτι κοι πανάθεμά τους. 'Ο Γεώρ γης ὁ Μαῦρος, ὁ Νῖκος ὁ Μα μούρας μέ τίς μπίμπλιες καί τὰ καλαμπούρια του γιά τὸν πετροπόλεμο καί τὰ καρούμπα λα πού στὸλιζαν τὸ κεφάλι του. Πιὸ κεῖ σ' ἕνα τραπεζάκι δυὸ ἄλλοι διαρκῶς τρῶγαν τά νύχια τους μέ τίς ἀγριαγκινά ρες καί μέ τά σχετικά καραφὰ κια τους. "Υστερα σέ λίγο, ὁ Νῖκος Σαματᾶς, ὁ Γιάννης Σα ναλέμε.

'Εκεῖ καὶ τὸ παλιὸ στέλεχος λόγω τῶν μεγάλων διαστάσεων δογκώντας καί ἀγκομαχώντας ἀνεβάζοντας τίς σκάλες τῆς Τριτάκη καί ἄλλοι πολλοί. Πού σέ λίγα ὁ Καροῦσος ἔθεσε τὴν ψησταριάν ἐπί τῆς πυρᾶς, γιά τὸ ψήσιμο τῶν μεζέδων, πού σέ λίγο θά ἔρρεε ἡ μαυροδάφνη, ὁ ροδίτης καί τὰ ὑπόλοιπα.

Περπάτησα, ἀνέβηκα, κατέβηκα ἐχάζεψα, εἶδα κληματαριές εἶδα ἀγιοκλήματα, εἶδα βασιλικούς, γεράνια καί λογιῶν λογιῶν λουλούδια. "Ολα κά ταπρα κι' ἀστραφτερά κι' ὅλα μοσχοβολοῦσαν. "Ολα τά μπαλκόνια στολισμένα ἀπὸ λογῆς λογῆς βελέντζες, κουβέρτες χα λιά μπατανίες πού φάνταζαν πολύχρωμα. Σέ κάποιο μπαλκό νι, παρά τὴν ὁδὸν Κολοκοτρώνη, πού δεξιὰ τὸ τρίστρατο τοῦ Βλατεροῦ, ἦταν κρεμασμένα κά τι ἐσώβρακα ἀμφοτέρων τῶν φύλων, πού τὸ ἕνα εἶχε πλατει ές δαντέλλες στὰ δύο κάτω ἄκρα.

Σέ κάποια στιγμὴ βρέθηκα στὸ σημεῖο πού μιά φορά κι' ἕναν καιρὸ ὑδρορροοῦσαν τέσ σαρες βρῦσες, πού γύρω ἀπ' αὐτές τίς πρωΐνέ ς καί ἀπογευ ματινὲς ὧρες ἦταν τὸ ἐντευκτή ριον τῶν κυρ Μαρικάρων, Κατι νάρων, 'Ελενάρων, Βασιλικάρων μέ τούς τενεκέδες πού συνεκρού ονται γιά νά λάβουν σειράν προτεραιότητος κατά τάς πρωΐ νὰς ὥρας τῆς κανονισμένης ἀπὸ τὸν νεροκράτην ροῆς των. 'Εκεῖ ἀρχινάγαν οἱ συναυλίες, τόσον ἀπ' τούς τενεκέδες, ὅσον καί ἀπ' τά μελίρρητα καί μελιστὰ λακτα ἀλλά καί λαλίστατα φλύ αρα λαρύγγια τῶν προαναφερο μένων ἐριτίμων κυριῶν μέ τούς πανύψηλουςτουρλωτούς κὸτσους τους γιά νά λύσουν τίς διαφο ρές τους ἐπάνω στούς ρυθμούς καί ἁρμονίες τῶν τενεκέδων.

Καί κοντά στά τενεκεδοκτυ πήματα, ἔπειτα ἀπὸ λίγο ἠκο λούθουν τά μαλλιστραβήγματα καί ἐλάβαινε χώραν ἡ παλιά Βλατερισιάνικη διάλεκτος πού οἱ κὸτσοι ἀπὸ τὴν ἀβάσταχτη τῶν νεύρων ταραχή, γινὸνταν στὸχοι, γιά νά ἐκδοθῆ στὸ φινά λε ἔκτακτον ἀνακοινωθέν περι σπουδάστου καί κουτσομπόλι κου παραρτήματος ἐκδιδομένου καθ' ἑκάστην ἀπὸ τὸ χειροκίνη τον τυπογραφικὸ πιεστήριο τοῦ «Ραγιᾶ» τοῦ ἀρχισυντάκτη καί γνωστοῦ εἰς ἄνδρας καί γυναῖ κας ἐκδότη καί διευθυντή, Νικο λάκη, Μπρέκα. ('Ο Θεὸς νὰχη τὴν ψυχὴ του ἀναπαυμένη καί νὰ τὸν συγχωρέση γιά τά ἁμαρ τωλά ἀνακοινωθέντα του!)

Τὸ Βλατερὸ φίλοι μου, ἐλέγετο ὅπως γράφει ὁ μακαρί της Θωμὸπουλος («Πατρινὸς συγγραφεύς») ΦΛΥΑΡΙΟΝ. Φαν ταστῆτε τί γλωσσοκοπάνες ἦ ταν τότε οἱ βλατερισιόνες. Δέν τὸ λέω ἐγὼ, ὁ Θωμὸπουλος τὸ εἶπε.

'Αλλά ἡ ἀγαπητή ἐπιτροπή ἔκανε μιά σοβαρή παράλειψη. Σέ κεῖνο τὸ σημεῖον πού ἦταν οἱ τέσσερες βρῦσες, θά ἔπρεπε νὰ κατασκευάσουν ἕνα ὁμοίω μα πού νά ἀναπαριστᾶ τήν παλιά ἀληθινή φιγούρα. Καί αὐτὸ τὸ ἄκουσα ἀπὸ κάποιον κύριον δίπλα μου πούξερε τὰ παλιά τοῦ Βλατεροῦ. Κα θὼς καί μερικά σκίτσα μέ διά φορες σκηνές τῶν τότε διατρε ξάντων, ἐντοιχισμένα πριγύρω, νὰ θυμίζουν Βλατερισιάνικα γεγονότα τοῦ τότε καιροῦ.

Καί ὅταν οἱ προβολεῖς τῆς ΥΕΝΕΔ ἐξαπέστειλαν τίς λαμ περές ἀκτίνες τους ἐπάνω στὸ παλκοσένικο, πού οἱ κοπελλιές μέ τίς ἑλληνικὲς ἐνδυμασίες περίμεναν τὸ παράγγελμα, εὐ θύς ἀμέσως ἄρχισαν τὸν ἑλληνι κὸ χορὸ, ὅλα ἄστραψαν καί φωτοβόλησαν τριγύρω. "Ολο τὸ τριγύρω Βλατερὸ σάν ἀπὸ ἠλεκτρική ἐνέργεια ἔλαβε μιά καινούργια ὄψη. "Οψη γιορτα στική, μιὰ ὄψη πού ἐπιστράτε ψε ὅλα τά παλιά, μέ τά πα λιὰ νταούλια καί ζουρνάδες, τὶς λατέρνες μέ κάποιο ταγκὸ ἢ πόλκα. 'Απ' τὴν παραπέρα μεριά, κάποιο ἄλλο συγκρότη μα μέ Δημοτικά. 'Αλλὰ τὰ πιὸ σπουδαιότερα ἀπ' ὅλα γιά τήν ὡραίαν αὐτήν ἐκδήλωσιν πού ταίριαζε, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Δημο τική μουσική, ἦταν ὁ «Ὀρφέ ας» μέ τὴν χορωδία του, ἡ Πα τραϊκὴ Μαντολινάτα πού τὸ μαντολίνα σκὸρπισαν τίς ρο μαντικὲς τους πεννιὲς. Καί γεύ θηκαν τά μεζεδάκια τους κι' ἤ πιαν τά καρτοῦτσα τους στοῦ Κεφαλονίτη τὸ ταβερνάκι μέτίς εὐωδιὲς τοῦ ἁγιοκλήματος, πού τούς ἔκοναν κέφι μέχρι τίς πρῶ τες πρωΐνὲς ὧρες νά ἀκομπανι άρουν καί νά καντὰρουν, ὅπως τὸν παλιὸ καιρὸ ἀπανω στίς ἀνηφοριὲς καί στά στενὰ δρο μάκια θυμίζοντας Πλάκα 'Αθη νιώτικη.

Καί γιὰ νά ποῦμε τή μαύρη ἀλήθεια, τὸ ΒΛΑΤΕΡΟ τῆς ἀ πέσπασε τὸ βραβεῖον στήν γρα φικότητα καί πῆρε βαθμὸ "Α ριστα.

Γιατὶ ὅλα ἦταν ταιριαστά, φυσικά ἀπὸ μεζὲδες ἀγνούς, ἀπὸ κρασιὰ κάθε λογῆς, καὶ τὸ σπουδαιότερον ἀπὸ καντάδες κι' ἀπὸ κομπανιαμέντα — ὄχι μές τίς μπρίζες θορυβώδικες κιθάρες.

Τὰ πιὸ περισσότερα ἄς τὰ περιγράψουν αὐτοί πού ἦταν πιὸ κοντά.

Κι' ἀριδάραν οἱ κιθάρες μέ τραγουδώντας ἐμψύχωνε τοὺς ἀ δελφούς του». ..

'Ο Π. Καραχάλιος ἀφῆκεν ἀ πογόνους τὸν Ι. Καραχάλιον, τὸν Κ. Καραχάλιον, τὸν Νικό λαον Καραχάλιον σημαιοφόρον τοῦ Κολοκοτρώνη καὶ τὸν Χ. Καραχάλιον, εἰς τὸν ὁποῖον προσεδόθη τὸ προσωνύμιον τοῦ Στρατηγοῦ. Αὐτοῦ δὲ ἀπόγονοι εἶναι οἱ τῆς οἰκογενείας τοῦ Στρατηγάκου.

Διὰ τὸν Κων. Καραχάλιον σώ ζεται δημοτικὸν ἄσμα τοῦ ὁ ποίου ὁ τελευταῖος στίχος ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Καὶ τὸν μεγάλο ζαϊρὲ
νὰ πάρη ὁ Καραχάλιος».

'Επειδὴ τὸ Δημοτικὸν αὐτὸ ἄ σμα ἀναφέρεται εἰς τοὺς Κολο κοτρωναίους, φαίνεται ὅτι ὁ Καραχάλιος διὰ νὰ πάρη τὸν μεγάλον ζαϊρὲ θὰ ἦτο πρωτο παλλήκαρον τοῦ Κολοκοτρώνη.

Συγκινητικὸν εἶναι τὸ τέλος τοῦ Νικολάου Καραχάλιου σημαιοφόρου τοῦ Κολοκοτρώνη πε ρὶ τοῦ ὁποίου πλεῖστα ὅσα ἀ ναφέρει ὁ Φωτᾶκος εἰς τὰ ἀπο μνημονεύματά του. Οὗτος ἐλ θὼν εἰς 'Αθήνας ἐκ Τριπόλεως ὅπου διέμενε διὰ νὰ λάβη σὺν ταξιν εὑρέθη μίαν ἡμέραν νε κρὸς ἐπὶ τοῦ πάγκου τοῦ κήπου τοῦ Κλαθμῶνος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΧΑ ΛΙΟΣ: 'Εγεννήθη εἰς τὸ Κα στρὶ τῆς Κυνουρίας 'Υπηρέτη σε τὸν ἀγῶνα στρατιωτικῶς ἔχων ὑπὸ τὰς διαταγάς του ἐξήκοντα στρατιώτας ἐκ τῆς ἐ νορίας του. Παρευρέθη εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς Τριπόλεως εἰς τὰς δύο μάχας τοῦ Βαλτετσίου εἰς τὴν ἔνδοξον μάχην τῶν Δο λιανῶν, τοῦ 'Αγίου Σώστη, εἰς τὴν τοῦ 'Ομὲρ Τσαούση, εἰς τὴν τῆς Γράνας, τοῦ Μουχλίου καὶ τῆς Βολιμῆς. "Ελαβε μέρος εἰς τὴν πολιορκίαν τοῦ Ναυ πλίου καὶ τὸν «δεκαπενταυχθη

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τήν ὁην σελ

ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΙ: ΜΙΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΓΕΝΝΑΙΩΝ ΜΑΧΗΤΩΝ ΤΟΥ 1821

'Ως γνωστόν, πρὸ ὀλίγων μηνῶν τὸ Δημοτικὸν Συμβού λιον ἔδωσεν εἰς μίαν ὁδὸν τῆς πόλεως τὸ ὄνομα Παναγιώτης Καραχάλιος, τιμῶν τὴν μνήμην τῆς οἰκογενείας Καραχάλιου, ἡ ὁποία πολ λοὺς ἔδωσεν ἀγωνισθέντας κα τὰ τὸ ἱστορικὸν 1821, οἵτι νες ἅπαντες σχεδὸν εὗρον τὸν θάνατον μαχόμενοι.

'Ιδοὺ τί ἀναφέρεται μετα ξὺ ἄλλων εἰς τὸ ἱστοριολαο γραφικὸν περιοδικὸν Κυνου ριακὰ τὸ 1930 καὶ τὰ ὁποῖα ἠντλήθησαν ἀπὸ τὸ 'Αρχεῖον Χειρογράφων τῆς 'Εθνικῆς Βιβλιοθήκης (διὰ τὴν 'Εθνε γερσίαν τοῦ 1821, καὶ συγ κεκριμένως ἀπὸ τὸν φάκελ λαν «Κωνσταντίνου Καρα χάλιου»:

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΡΑΧΑΛΙ ΟΣ: Κατήγετο ἐκ Καστρίου. 'Α νῆκεν εἰς οἰκογένειαν πολεμι στῶν ἡ ὁποία τὸ πρῶτον κα τῴκει εἰς τοὺς πύργους τοῦ Μυστρᾶ. Οὗτος ἔλαβε μέρος εἰς τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 'Ορ λὼφ τὸ ἔτος 1770. 'Υπὸ τὸν 'Ανδρούτσον ἦτο ἀρχηγὸς ὁμά δος ἐπαναστατῶν τεσσαράκον τα τὸν ἀριθμόν. Δικρίνετο διὰ τὴν ἀνδρείαν του καὶ τὴν ἐξαι ρετικὴν ἱκανότητα εἰς τὴν λιθο βολίαν ἐξ οὗ καὶ τὸ Δημοτικὸν ἄσμα παρὰ Λελέκῳ (ἐν 'Επι δαυρίῳ σελ. 30) διὰ τοῦ ὁποί ου παραβάλλεται οὗτος πρὸς τοὺς 'Αρβανίτας καὶ ἐμφανίζε ται ὡς ἐκπρόσωπος τῶν Μωραϊ τῶν. "Εχει δὲ οὕτω:

Μέσ' στὸ βάλτο στὸ πηγάδι
ρίχνουν κλὲφτες τὸ λιθάρι
τὸ πετοῦν οἱ 'Αρβανίτες
καὶ περνοῦν τοὺς Μωραΐτες
τοῦ Γιανιὰ τοῦ κακοφάνη
καὶ ψιλὴ φωνίτσα βάνει
—Καραχάλιο παλληκάρι
ἔλα ρῖξε τὸ λιθάρι
κι' ἂν περάσῃς ἐν ἀχνάρι
μι' ἀσημένια στὸ ζουνάρι,
κι' ἂν περάσῃς στὴν πηλάλα
χάρισμά σου καὶ μιὰ πάλα.

"Οταν ὁ 'Ανδρούτσος ἠτοιμά ζετο μετὰ τὴν μάχην τοῦ Λε βειδίου ν' ἀναχωρήσῃ μέσῳ Βο στίτσης εἰς Στερεὰν 'Ελλάδα τῇ συνοδείᾳ τοῦ Ζαχαριὰ καὶ Θ. Κολοκοτρώνη ἔμενεν ἔξω ὁ Κα ραχάλιος. Περὶ αὐτοῦ γράφει στὰ ἀπομνημονεύματά του ὁ Κονδάκης τὰ ἑξῆς:

«'Από ἀποτυχίαν ἔμεινεν ἔξω τῆς συνοδείας ἕνας περίφημος ἄνδρας ὁ Καραχάλιος μὲ 40 στρατιώτας οὓς ὅλους ἀπαντή σαντες οἱ Τοῦρκοι ἔπιασαν ζῶν τας καὶ τοὺς ἔφεραν εἰς Τριπο λιτσᾶν. 'Αφοῦ ἀπεφάσισαν νὰ τοὺς θανατώσουν παρεκάλεσεν ὁ Καραχάλιος νὰ τὸν ἀφήσουν τελευταῖον ἀπὸ ὅλους καὶ ὅταν ἀπεκεφάλιζον τοὺς ἄλλους συν τρόφους του ἐπὶ 50 ἡμέρας αὐ τὸς ἵστατο ἔμπροσθέν των καὶ

τούς τραγουδιστὲς, οἱ καλοί μας κανταδόροι, στοῦ Βλατε ροῦ τσ' ἀνηφοριὲς μὲ τὸ «κελα ηδῆστε ὡραῖα μου πουλάκια κε λαϊδῆστε, κελαϊδῆστε, τραγου δῆστε, τὸν ὡραῖο σας σκοπὸ» νὰ θυμηθῆ καί νά γνωρίσῃ τά παλιά του τὸ ὡραῖο καί ρωμα τικὸ ΒΛΑΤΕΡΟ.

ΠΕΡΑΣ. ΜΠΑΡΖΟΥΚΑΣ

ΑΠΟΛΥΤΗ ΕΧΕΜΥΘΕΙΑ
12 χρονια πειρα
ΠΛΗΡΗΣ ΔΙΚΤΥΩΣΙΣ
5 δικα μας γραφεια στον ελληνικο χωρο
ΑΜΕΣΗ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙ
4 ιδιοκτητα αυτοκινητα
ΣΩΣΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ
απεριορισιες δυνατοτητες συνδυασμου αποθεικτικων στοιχειων
ΣΙΓΟΥΡΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ
ΟΜΙΛΟΣ ΕΡΕΥΝΩΝ ΧΑΛΚΙΑΔΑΚΗ
ΕΔΡΑ ΠΥΡΓΟΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΑΘΗΝΑ πατησιων 14 τηλ κεντρο 63 46 30
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ αριστοτελους 14 τηλ 26 16 36
ΠΑΤΡΑ κορινθου 228 τηλ 27 06 31
ΚΕΡΚΥΡΑ I.μεταξα 2 (5 παρ) τηλ 39 202
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ ραδιοτηλ 10 789 (μεσω ΟΤΕ)
μελη ΠΣΙΑ αρ μητρ 1-2

ΕΝΗΜΕΡΟΙ ΣΤΗΝ ΔΙΕΘΝΗ ΕΠΙΤΑΓΗ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ
MODE MAN
Ραμμένα μέ γοῦστο καί φροντίδες
ΜΙΧ. ΑΝΤΩΝΕΛΗ
'Αναλαμβάνεται ἐπίσης ἡ ραφὴ κουστουμιῶν ἐπί παρα γελία καί μέ ἐπιλογὴν ἀπὸ ἕνα πλῆθος
ΚΑΣΜΗΡΙΩΝ
Μ. ΑΝΤΩΝΕΛΗΣ: Κατάστημα —"Εκθεσις — Ραφεῖον: Οδὸς Μαιζῶνος 100, Τηλεφ. 275—029

ΑΙ ΠΡΟΟΔΟΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΟΥ ΔΙΑΒΗΤΟΥ ΜΕ ΤΕΧΝΗΤΟΝ ΠΑΓΚΡΕΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. Διά πρώτην φο ράν εἰς τὴν Γαλλίαν ἐπεδείχθη κατά τήν διάρκειαν τοῦ συνε δρίου διαβητολογίας πού ἔλα βε χώραν εἰς τὸ Παρίσι, ἕνα τεχνητὸν πάγκρεας, τὸ ὁποῖον μελετᾶται πειραματικῶς ἐπί δύο ἔτη ὑπὸ ἑνὸς ἀμερικανικοῦ ἐργαστηρίου.

ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ περί ἑνὸς μηχα νήματος ὀγκώδους (μεγέθους συσκευῆς τηλεοράσεως) καί δα πανηροῦ, τὸ ὁποῖον κατά τούς εἰδικούς ἀποτελεῖ σημαντικὸν σταθμὸν διά τήν κατασκευήν ἑ νὸς τεχνητοῦ παγκρέατος ἱκα νοῦ νά ἐμφυτευθῆ εἰς τὸ ἐσωτε ρικὸν τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος ὅπως π.χ. οἱ καρδιακοί θημα τοδότες.

ΕΝΑ ἑκατομμύριο περίπου Γάλλοι πάσχουν ἀπὸ σακχαρώ δη διαβήτην, ἀσθένειαν ὀφειλο μένην εἰς ὀλάβην τοῦ παγκρέα τος. Τὸ πάγκρεας ὡς γνωστὸν, παράγει μίαν ὁρμόνην τήν ἰν σουλίνη, ἡ ὁποία ρυθμίζει τὸ ποσοστὸ τῆς γλυκοζης τοῦ αἵ ματος. Εἰς τὸν ὀργανισμὸν τῶν διαβητικῶν, ἡ ἰνσουλίνη δέν παράγεται εἰς ἱκανή ποσότητα καί τὸ αἷμα, ὑπερβολικά πλού σιο εἰς σάκχαρον, ὀφείλει νὰ ἐξισορροπηθῆ πρὸς ἀποφυγήν σοβαρῶν διαταραχῶν.

ΤΟ ΤΕΧΝΗΤΟ πάγκρεας εἶ ναι βασικῶς μία συσκευή ἱκανὴ νὰ παράγη ἰνσουλίνην συμφώ νως πρὸς τὰς ἀνάγκας τοῦ ὀρ γανισμοῦ, δηλαδή τάς αὐξομειώ σεις τῆς γλυκοζης ἐντὸς τοῦ αἵ ματος. Χρειάζεται πρὸς τοῦτο νά διαθέτη ἕνα ἱκανοποιητικῆς ἀκριβείας μετρητήν γλυκαιμίας ἕνα μίνι ἠλεκτρονικὸν ὑπολογι στὴν ὁ ὁποῖος νὰ εἶναι εἰς θέ σιν νά ἐπεξεργάζεται τὴν πλη ροφορίαν πού δίδει ὁ μετρητής καί μίαν ἀντλίαν ἱκανὴν νά παροχετεύη τὴν ἰνσουλίνην τήν ὁποίαν καθορίζει ὁ ὑπολογι στὴς.

ΔΙΑ ΝΑ ΔΥΝΑΤΑΙ νά ἐμφυ τευθῆ εἰς τὸν ὀργανισμὸν τοῦ ἀνθρώπου ἡ συσκευή αὐτή θά πρὲπει ἐπίσης νά σμικρυνθῆ (ὸ χι μεγαλυτέρα τῶν 35 κυβικῶν ἑκατοστομέτρων κατά τούς εἰ δικούς) καί νά περιλαμβάνη ἕ να μικρὸ δοχεῖο ἰνσουλίνης πού νά ἔχη τήν δυνατότητα νά γεμί ζη ἑκ τῶν ἔξωθεν.

ΠΑΡ' ΟΛΟΝ ὅτι ἡ ἀμερικανι κή αὐτή συσκευή δέν συγκεν τρώνει πρὸς τὸ παρὸν ὅλα τὰ ἀνωτέρω προσὸντα καί εὑρίσκε ται εἰς τὸ στὰδιον τοῦ πειρα ματισμοῦ, χρησιμοποιεῖται, ἤ δη ἐπιτυχῶς εἰς περιπτώσεις διαβητικῶν κωμάτων ἢ χειρουρ γικῶν ἐπεμβάσεων, αἱ ὁποῖαι ἀ παιτοῦν μίαν συνεχῆ παρακο λούθησιν τοῦ ἐντὸς τοῦ αἵμα τος ποσοστοῦ γλυκαιμίας.